

Det være nu langt fra mig at ville beskyldte de ærede socialdemokratiske Medlemmer for at have villet drive en Dobbeltpolitik, idet de stille sig paa den Maade, at de sige: Naar den højtærede Krigsminister kommer med fri Bevillinger, som vi kunne gaa med til eller nægte, saa skynde vi socialdemokratiske Medlemmer os øjeblikkelig at gaa med til dem for derved at fremtvinge en Situation, i hvilken det er i høj Grad vanskeligt for Venstre at nægte de fri Bevillinger til Venstres egen Minister, og saa opstille vi i Stedet en hel Række Ændringsforslag, om hvilke vi godt indse, at de ere af den Beskaffenhed, at det er aldeles umuligt at vedtage dem, thi saa kunne vi paa den ene Side sige, at Venstre har overskredet den ene Gang satte Maal for Militærbevillingerne, og paa den anden Side, som det hedder, vadske vore Hænder i Folkets Paa-syn og sige; Ja, men vi have jo stillet Forslag om Nedgang paa flere Millioner — og saa tie stille med, at det var paa Punkter, hvor det var umuligt at gennemføre disse Besparelser. Saaledes tror jeg ikke, at de ærede socialdemokratiske Medlemmer ville stille sig, thi det vilde jo blive en let gennemskuelig Politik. Og de kunne heller ikke stille sig paa denne Maade, thi de Overskridelser, her er Tale om paa Krigsministerens Budget, ere Overskridelser, som foreligge her til Afgørelse ved Finanslovens 3die Behandling, men her til Finanslovens 3die Behandling have de højtærede socialdemokratiske Medlemmer aldeles ikke stillet noget Forslag om nogen Nedgang. Deres Nedgangsforslag have de faaet forkastede ved 2den Behandling, og nu staa de socialdemokratiske Medlemmer i den Stilling, at de have tiltraadt fri Bevillinger paa den højtærede Krigsministers Budget paa mellem 7,000—8,000 Kr., og en fri Bevilling paa den højtærede Marineministers Budget — ja, den er formelt opført under Finansministeriet, men det er jo den højtærede Marineminister, der har stillet Forslaget — paa nogle og tredive Tusinde Kr., hvilket sidste Forslag Venstre ikke slutter sig til uden at have stillet noget som helst Ændringsforslag om tilsvarende eller anden Nedgang paa noget som helst Punkt. Derved er det altsaa givet, at de socialdemokratiske Medlemmer ud fra en selvstændig og fri Overvejelse ere komne til det Resultat, at det i sig selv er rigtigt og forstandigt at slutte sig til disse Forslag, og de ville derfor ganske sikkert heller ikke angribe noget Menne-

ske, som kun gør det samme, som de selv anse for fornuftigt og rigtigt.

K. M. Klausen: Ja, jeg vil haabe, at det ikke skal gaa, som den ærede Ordfører sagde, at Tingets Medlemmer nu besvime. Det, jeg har at sige, er ikke saa forfærdeligt, at nogen behøver at tage sig det saa nær. Det er meget rigtigt, som den ærede Ordfører udtalte, og som han ikke kunde blive træt af at betone den ene Gang efter den anden, at her ere Socialdemokraterne med til Tandlægebehandling ude i Provinserne. Ja, det er rigtigt, fordi vi anse det for at være nyttigt og sundt og godt, og den ærede Ordfører kunde have sagt, at de vare ogsaa med til torleden Dag paa Skoleloven at forlange Tandplejen indført paa vore Skoler og at faa ansat Skolelæger, fordi vi mente, at det var endnu bedre, og at det vilde være det rette Sted. Men desværre er den højtærede Kultusminister ikke en Mand, der er saa velvillig stemt over for Reformen som den højtærede Krigsminister. Han kan reformere, han kan faa Tandplejen indført, og det glæde vi os over. Jeg kunde ønske, at den kunde blive udvidet nedad til Skolen, thi det var der, den vilde faa Betydning, og der skulde den ærede Ordfører have støttet os, naar han er en saa stor Ven af forlorne Tænder, som han udtalte. Saa betonedes den ærede Ordfører, at vi have været med til at give Understøttelse til et Bud, som hedder Jørgensen. Ja, det er rigtigt, vi have ikke villet nægte en gammel Mand en Understøttelse, det kunde ikke falde os ind. Og saaledes er der en hel Del Smaabeløb, som nok i alt beløbe sig til 7—8,000 Kr. At vi gaa med til dette, ligger ganske simpelt i, at vi se paa Sagerne og ikke paa noget andet, og naar vi se, at det er Spørgsmaal, der fortjene at støttes, staa Socialdemokraterne altid paa den Side. Det ærede Medlem behøver slet ikke at understrege det saa tit eller forberede Folk paa, at de skulle besvime, fordi vi gaa med til Bevillinger som disse. Nej, Sagen er den, at vi Socialdemokrater ere saa fri i vor Politik og i vore Bevægelser. Vi have ikke en saadan Klods om Benet, der hedder status quo, som det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) er generet af. Denne status quo er jo hans egen Opfindelse, det er jo den, han taler om tidligt og sent, og det er den, al hans Politik maa rette sig efter. Nu har han jo søgt at